Решение на Съда (четвърти състав) от 26 юни 2008 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Finanzamt Hamburg-Am Tierpark/Burda GmbH, по-рано известно като Burda Verlagsbeteiligungen GmbH

(Дело C-284/06) ([1])

(Данъчно законодателство — Свобода на установяване — Директива 90/435/ЕИО — Корпоративен данък — Обща система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави-членки — Капиталови дружества — Разпределяне на приходи и увеличения на активите — Удържане на данък при източника — Данъчен кредит — Третиране на местни и чуждестранни акционери)

(2008/C 209/05)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt Hamburg-Am Tierpark

Ответник: Burda GmbH, по-рано известно като Burda Verlagsbeteiligungen GmbH

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesfinanzhof — Тълкуване на член 5, параграф 1 от Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави-членки (ОВ L 225, стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 97), понастоящем член 5 в редакцията на Директива 2003/123/ЕО на Съвета от 22 декември 2003 г. относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави-членки (ОВ 2004 г., L 7, стр. 41; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 118) — Понятие за удържане на данък при източника — Национално законодателство, предвиждащо облагане на приходите и на увеличенията на имуществото на дъщерно дружество в случай на разпределение на печалба на неговото дружество майка, които нямаше да бъдат обложени ако бяха запазени от дъщерното дружество — Тълкуване на членове 43, 56 и 58 от Договора за ЕО — Национално законодателство, предвиждащо компенсацията на разпределението на печалба на капиталово дружество със собствените му капитали, водеща до облагане дори в случай на разпределение на дивиденти на чуждестранни акционери, които не могат да приспаднат от собствения си данък корпоративния данък, който им е начислен

Диспозитив

1) *Разпоредба на националното право, която в случай на разпределение на печалба от дъщерно дружество на неговото дружество майка предвижда облагане на приходите и на увеличенията на активите на дъщерното дружество, които нямаше да бъдат обложени ако последното, вместо да ги разпредели на дружеството майка, ги бе запазило, не представлява удържане на данък при източника по смисъла на член 5, параграф 1 от Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави-членки.*

2) *Член 52 от Договора (понастоящем — след изменение — член 43 ЕО) трябва да се тълкува в смисъл, че допуска прилагането на национална мярка като § 28, алинея 4 от Закона от 1996 година относно корпоративния данък (Körperschaftsteuergesetz 1996) в редакцията, приложима към спора в главното производство, по силата на която облагането на печалбата, разпределена от местно за държава-членка дъщерно дружество на неговото дружество майка подлежи на един и същ механизъм за корекция независимо дали дружеството майка е местно лице за същата държава-членка или за друга държава-членка, макар за разлика от местно дружество майка на чуждестранно дружество майка да не може да се отпуска данъчен кредит от държавата-членка, в която нейното дъщерно дружество е местно лице.*

([1]) ОВ C 237, 30.9.2006 г.

Решение на Съда (първи състав) от 19 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Великото херцогство Люксембург

(Дело C-319/06) ([1])

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Командироване на работници — Свободно предоставяне на услуги — Директива 96/71/ЕО — Разпоредби, свързани с обществения ред — Седмична почивка — Задължение за представяне на свързаните с командироването документи при обикновено поискване от страна на националните органи — Задължение за определяне на пълномощник ad hoc, който пребивава в Люксембург и съхранява всички документи, необходими за осъществяването на контрол)

(2008/C 209/06)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: J. Enegren и G. Rozet)

Ответник: Велико херцогство Люксембург (представител: C. Schiltz)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушение на членове 49 ЕО и 50 ЕО и неправилно транспониране на член 3, параграфи 1 и 10 от Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командирането на работници в рамките на предоставянето на услуги (ОВ 1997 г., L 18, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 29) — Задължение за разполагане с пълномощник *ad hoc*, който пребивава в Люксембург и съхранява всички документи, необходими за осъществяването на контрол — Прилагане на националните разпоредби, свързани с условията за работа, които надвишават или изостават от изискванията на директивата

Диспозитив

1) *Великото херцогство Люксембург*

— *като заявява, че разпоредбите на член 1, параграф 1, точки 1, 2, 8 и 11 от Закона от 20 декември 2002 година за транспониране на Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командирането на работници в рамките на предоставянето на услуги и за регламентиране на контрола по прилагане на трудовото право, представляват разпоредби за опазване на националния обществен ред*

— *като не е транспонирало напълно разпоредбата на член 3, параграф 1, първа алинея, буква а) от Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командирането на работници в рамките на предоставянето на услуги,*

— *като посочва в член 7, параграф 1 от закона от 20 декември 2002 г. условията, свързани с достъпа до съществената информация, необходима за осъществяването на контрол от компетентните национални органи по начин, лишен от яснотата, която е необходима, за да се осигури правната сигурност на предприятията, желаещи да командироват работници в Люксембург и*

— *като налага в член 8 от посочения закон съхраняването в Люксембург от пълномощник ad hoc, който пребивава там, на необходимите за контрола документи,*

не е изпълнило задълженията си по член 3, параграф 1 от Директива 96/71 във връзка с параграф 10 от този член, както и по членове 49 ЕО и 50 ЕО.

2) *Осъжда Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 224, 16.9.2006 г.

Решение на Съда (трети състав) от 26 юни 2008 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Sigmaringen, Verwaltungsgericht Chemnitz — Германия) — Arthur Wiedemann (C-329/06)/Land Baden-Württemberg, и Peter Funk (C-343/06)/Stadt Chemnitz

(Съединени дела C-329/06 и C-343/06) ([1])

(Директива 91/439/ЕИО — Взаимно признаване на свидетелствата за управление на моторни превозни средства — Отнемане на свидетелство за управление в държава-членка поради употреба на наркотични вещества или алкохол — Ново свидетелство за управление, издадено в друга държава-членка — Отказ за признаване на правото на управление в първата държава-членка — Пребиваване, което не съответства на Директива 91/439/ЕИО)

(2008/C 209/07)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Verwaltungsgericht Sigmaringen, Verwaltungsgericht Chemnitz

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Arthur Wiedemann (C-329/06), Peter Funk (C-343/06)

Ответници: Land Baden-Württemberg (C-329/06) и Stadt Schemnitz (C-343/06)

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgericht Sigmaringen — Тълкуване на член 1, параграф 2, член 7, параграф 1, буква а) и член 8, параграфи 2 и 4, както и на Приложение III към Директива 91/439/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 година относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства (ОВ L 237, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 2, стр. 62), изменена с Директива 96/47/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 година за изменение на Директива 91/439/ЕИО относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства (ОВ L 235, стр. 1; Специално